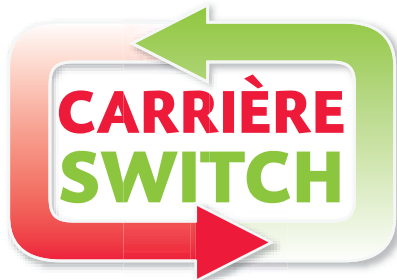

RUBRIEK 'Ervaringsdeskundige' Ingrid Schorsch begint eigen bureau om mensen te helpen

'De positieve kant van dyslexie'

Wie: Ingrid Schorsch (45)

Waar: Sittard

Was: grafisch vormgever

Is: coach/trainer dyslexie

door **Marcel de Veen**

„**S**teve Jobs, Tom Cruise, Albert Einstein en Richard Branson. Zij hebben aangetoond dat je ver kunt komen, ook al ben je dyslectisch. Ik benadruk graag de positieve kanten van dyslexie, de extra vaardigheden die je ontwikkelt. Mensen met dyslexie tonen vaak meer empathie en doorzettingsvermogen. Ze beginnen eerder een eigen bedrijf, zijn creatief en kunstzinnig aangelegd en denken 'out of the box'. Een nadeel hoeft het dus zeker niet altijd te zijn. Ikzelf kwam er pas een dikke drie jaar geleden, op mijn 41ste, achter dat ik dyslectisch was. Ik volgde op dat moment bij de LOI een schriftelijke hbo-studie toegepaste psychologie. In kader van mijn stageperiode bij een re-integratiebedrijf verrichtte ik onderzoek en werkte een en ander in rapporten uit. Die verslagen bleken vol fouten te zitten: d/dt-fouten, kleine woordjes vergeten. Dat soort dingen. Daarbij ontbrak het bij die rapporten vaak aan een logisch verhaal. Mijn stagebegeleidster vertelde me dat ik daar echt niet verder

Ingrid Schorsch: „Dyslexie vaak nog onzichtbaar”. foto Annemiek Mommers

mee zou komen. Hoe kon dit nou? Na een onderzoek kwam ik erachter dat ik dyslexie had. Mijn wereld stortte in, maar tegelijk was ik ook opgelucht. Ik kreeg de bevestiging van een gevoel dat ik al op de lagere school had. Taal en rekenen gingen moeizaam. Je voelde dat er iets niet klopte, maar je wist niet wat.

De fouten die ik destijds maakte, compenseerde ik door extra hard te werken. Het maakte me een door-

zetter. Dat kwam van pas bij mijn baan als grafisch vormgever, die ik kreeg na mijn hbo-opleiding tekenen en handvaardigheid. Ik werkte vijftien jaar als vormgever, voornamelijk bij een reclamebureau in Maastricht. Het was veelal teamwork, heel creatief. Dyslexie was geen item, ik wist toen niet eens dat ik het had. Wel bekreep me na verloop van tijd steeds meer het gevoel dat ik dat werk niet tot mijn pensioen wilde doen. Vandaar die

studie toegepaste psychologie. Niet wetende dat die uiteindelijk mijn dyslexie aan het licht zou brengen. Toen ik dat eenmaal wist, heb ik hulp gezocht en gevonden bij *Woortblind*, de belangenvereniging voor mensen met dyslexie. Ook kwam ik in contact met een psycholoog en logopedist. Verder heb ik me laten bijscholen door een gespecialiseerd bedrijf, Dynamika in Amsterdam. Tijdens mijn zoektocht naar mijn eigen dyslexie groeide steeds meer het besef dat ik hier verder mee wilde. Concreet hulp bieden aan mensen die vastlopen in hun werk of studie door dyslexie. Ik heb eerst mijn studie afgerond. Het onderwerp van mijn scriptie was, hoe kan het anders, dyslexie. Ik had er een negen voor. De stap om een eigen bedrijf te beginnen heb ik anderhalf jaar geleden genomen. Ik ben een collega geworden van Dynamika en heb een bureau voor coaching en training opgezet voor jongeren en volwassenen met dyslexie, EGO VICI Coaching. Ik heb gemerkt dat volwassenen met dyslexie vaak nog onzichtbaar zijn, zeker bij werkgevers. Dat een werknemer dit heeft, wordt niet altijd onderkend. Bovendien wordt vaak gedacht dat er geen of weinig mogelijkheden zijn voor volwassenen om hier iets aan te doen. Uit eigen ervaring weet ik nu, dat dit wel kan. Hoe ik iemand het beste kan helpen, weten we na een intakegesprek. We stippelen daarna samen een marsroute uit. Ik had hier laatst een derdejaars hbo-studente die tegen een burn-out aanhikte. Nadat was vastgesteld dat ze dyslectisch is, zijn we aan de slag gegaan. Ze is inmiddels helemaal opgefleurd. Het schenkt enorm veel voldoening om zo'n resultaat te zien.”